

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διακριθῶν ὁ τίτλος λεπτά 25
Ἐδοκίμοις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἡ ἐσχάτη ἀσυνειδησία.

Ἀληθῶς πολλάκις κυβερνήσεις δυναστικάι πρὸ παντός τὸ συμφέρον τῆς βασιλευούσης δυναστείας πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχουσαι, ἔστω καὶ παρά τὰ ἔθνικα συμφέροντα, ἀναλαμβάνουσι ἀγῶνας καὶ διεξάγουσι πολέμους μόνον καὶ μόνον πρὶν ἐδραΐωσιν δυναστείας κλονιζομένης. Καὶ τοῦτο καίτοι οἰκτρότατον διὰ πᾶν ἔθνος ἔχει λόγον τινὰ, ὑποστάσεως, ἔχει τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως μιᾶς δυναστείας, ἣτις πολλάκις δυνατὸν νὰ συνδέεται πρὸς τὴν ὑπαρξιν καὶ εὐημερίαν ἔθνους τινός. Ὁ λόγος ὁμολογουμένως εἶνε ἀσθενής, εἶνε κατὰ τὸν παρόντα χρόνον τῆς βασιλείας τῶν λαῶν οὐδεμιᾶς ἀξίας, ἴσως δὲ καὶ παραλογισμός· ἐντούτοις ἀρθεῖται τὴν ὑποστάσιν τοῦ ἐξ αὐτοῦ τοῦ συνταγματικῆς πολιτεύματος ἀπαιτοῦντος τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν ζωὴν τῆς βασιλείας. Γνωστὸν δὲ ὅτι καὶ αὕτη ἡ συνταγματικὴ βασιλεία ἐνέχει μεθ' ὅλους τοὺς συνταγματικούς περιορισμούς γόητρα θελκτικώτατα ἱκανὰ νὰ παρασύρωσιν εἰς ἀγῶνας μεγίστους ἔθνος ἐλόκληρον χάριν τῆς ὑπάρξεως μιᾶς δυναστείας.

Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν συμβαίνει τι ἕλως ἀληθῶς ἔκτακτον. Βλέπομεν τὸ ἡμέτερον ἔθνος γινόμενον ἐκάστοτε ἔρμαιον κυβερνητῶν παραλογιζομένων, κυβερνητῶν ἰδιοτελῶν ἢ ἀσυνειδήτως κερδοσκοποῦντων πρὸς ἰδίαν συντήρησιν, πρὸς συντήρησιν φαύλων καὶ αἰσχροτάτων ὀπαδῶν. Νέφος τι ἀναφαίνεται ἐλάχιστον εἰς σημεῖον τι τοῦ ὀρίζοντος. Βεβαίως ἡ δεσπόζουσα φατρία κάτοχος τοῦ ἔθνικου ἀστεροσκοπείου ἀντιλαμβάνεται πρώτη τῆς παρουσίας τούτου καὶ ἰδοὺ ὡς οἰονεὶ ἠλεκτριζομένη μετὰ ἐν δευτερόλεπτον πρὶν ἢ οἱ ἀντίπαλοι λάβωσι γνῶσιν δύναται νὰ λάβῃ τὰς παραλογιώτατας καὶ ποικιλοτάτας τῶν μεταμορφώσεων. Καὶ ἰδοὺ ὁ πρὸ ἐνός δευτερολέπτου οἰκονόμος, γίνεται σπάταλος, ὁ πρὸ ἐνός δευτερολέπτου φιλειρηνικώτατος γίνεται πολεμικώτερος τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος. Αἰσχροὶ ἀληθῶς μεταμόρφωσις ὀφειλομένη εἰς τὴν βλακίαν τὴν ὁποίαν ἡ ἰστορία μαρτυρεῖ ὅτι ἐν Ἑλλάδι κληρονομοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἢ τῶν μετρίων. Ἀλλ' ὅτι εἶνε αἰσχρὸν δι' ἐν ἄτομον, διὰ πάντα πολίτην κέκτηται ὑψίστην βαρύτητα προκειμένου περὶ τῶν κυβερνητῶν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Οὐδεὶς σεβόμενος ἑαυτὸν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμπαίξῃ τὸ ἔθνος του. Νὰ πέσῃ, καὶ Πρωθυπουργός, ἀν δὲν πρέπει νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπὶ Σιῦ οὐδεμίαν ἐπίδρασιν εἰς ἄλλοι τῶν τριόδων ἢ τῶν αὐτοσχεδίων ῥητόρων, ἀλλὰ τί λέγω ἀφοῦ ἡμεῖς αὐτοὶ προεκαλέσαμεν τὸ ἔθλον κομιχαστῶν;

θηνῶν ὡς Κυβέρνησις προεκαλέσαμεν τὰς πρώτας διαδηλώσεις τῶν φυγοστράτων καὶ λοιπῶν τὰς διαδηλώσεις τῶν ἐγκωρίων μουσικῶν ὀργάνων. Ἐπεθύμουν ἤδη νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Πρωθυπουργὸν πῶς ἐγένετο ἡ αἰφνιδία αὕτη μεταβολή! Τί εἶχεν εἰς τὰς πολεμικὰς του ἀποθήκας, τί εἶχε κατατεθειμένα εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν; Ἴσως εἶπη, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶχε φροντίσει περὶ τῶν πάντων. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ γινώσκῃ τὰ πάντα. Εὐκόλον δὲ ἦτο νὰ μάθῃ ὅτι ὁ προκάτοχος του ἐκτός προσπαθειῶν τινῶν πρὸς τακτοποίησιν τοῦ στρατοῦ, οὐδεμίαν εἶχε λάβει μέριμναν περὶ τῆς θαλάσσης τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ δεσπόζωμεν, ἐὰν εἶχομεν τὸν κοινὸν νοῦν, ἐὰν ἀνεγινώσκωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας. Εὐκόλον ἦτο νὰ μάθῃ ὅτι ὁ δημόσιος θησαυρὸς ἦτον ἐντελῶς κενός, καὶ ὅτι μετὰ τὸ ζῆτω τὰ ὀκτώ καὶ δύο δὲν γίνονται ἔργα ἀδαμαντίνου ἀξίας ἀληθῶς σήμερον. Διὰ νὰ ρίψῃς μίαν κανονίαν σήμερον ἀπαιτοῦνται χίλιαί νεαὶ δραχμαί. Φαίνεται, ὅτι ἐν τῇ ἀσυνειδησίᾳ μας ἐλησμονήσαμεν καὶ τὰς πρώτας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς. Εὐκόλον ἦτο νὰ μάθῃ ὅτι τὸ ἔθλον ἔθνος διετελεῖ ἐν οἰκτρᾷ οἰκονομικῇ καχεξίᾳ, ὅπως εὐκόλον ἦτο νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ ἀπατήσῃ τις τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς ἀκμῆς τοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ ἄτμου.

Καὶ ἐντούτοις τὸ δράμα ἐξετυλίχθη ὑπὸ βλῆν αὐτὴν τὴν βλακωδὴ μορφήν του. Πρέπει νὰ τὸ εἰπωμεν μετὰ παρησίας, δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν οὔτε τὸν Τρικούπην οὔτε τὸν Δεληγιάννην. Οὐδὲν εἰσὶν οὗτοι ἀπέναντι τοῦ ἔθνους, ἀπέναντι τῆς ἐσωτερικῆς εὐημερίας, ἀπέναντι τῆς ἐξωτερικῆς του ἀξίας. Ἐγὼ ὡς Ἕλληνα ἀισθάνομαι σήμερον ὅτι ἀνευ οὐδενός λόγου, ἐκτός τοῦ λόγου τῆς ῥυμουλκήσεως, ὅτι ἐξετέθη εἰς ἐσωτερικὰς μὲν θυσίας μεγίστας καὶ ὅπερ σπουδαιότατον ἀγωνιώτατας, εἰς ἐξωτερικούς δὲ χλευασμούς τοὺς ὁποίους οὐδεμία ἀνάγκη ὑφίστατο νὰ ὑποστῶμεν, καὶ οἵτινες σπουδαίαν θέλουσιν ἐξασκήσει ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῶν.

Ἐχω πολλοὺς λόγους νὰ πιστεύω ἀδιστακτικῶς ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις εἰργάετο ἐξαγοραζομένη τὸν καιρὸν καὶ ῥυμουλκούμενη. Δὲν λέγω ὅτι ἐφρόντιζεν ὑπὲρ τῆς δυναστείας τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως, ἐφρόντιζεν ὅμως βεβαίως ὑπὲρ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀσυνειδήτως ἐκμεταλλευομένη τὸ αἰσθηματικὸν τοῦ Ἑλλήνου. Ἀληθῶς εἶνε ἀπελπιστικὸν νὰ μὴν εὐρίσκεται παρ' ἡμῖν οὔτε εἰς κἂν κυβερνήτης κεκτημένος ἀνδρῶν θάρ-

εῦρέθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ὅπερ μεθ' ὅλας του τὰς ἐλλείψεις ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην. Ἀλλὰ καὶ ἀν δὲν εἶχε τὰς δύο ταύτας ἀρετὰς καθῆκον ὑπέριστατον εἶχον οἱ διοικοῦντες ἡμᾶς νὰ μᾶς διδάξωσι ταύτας. Καὶ ἐντούτοις καθημέραν μᾶς διδάσκουσι τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀδικίαν. Τοιαύτη καθημερινὴ διδασκαλία ἔστωσαν βέβαιαι πρώτον κατὰ τῆς ἰδίας των κεφαλῆς θά ἔχῃ τὰς συνεπείας.

Ἐλλείποντος τοῦ ἀνδρικοῦ καὶ εὐσυνειδήτου θάρρους, ἐξέλειψε πᾶσα λογικὴ πράξις καὶ ἰδοὺ τὴν δύσμοιρον ἑλληνικὸν γένος ἀρξάμενον ἀπὸ τῶν τεχνητῶν διαδηλώσεων εἰς ἐλαύνει εἰς ἅπαντα τὸν ἀδιέξοδον λαβύρινθον τῆς ἐσωτερικῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξευτελισμοῦ. Ἀπέναντι δὲ τοῦ τοιούτου εἰδεχθοῦς θεάματος οὐδαμῶς ἐφάνησαν ἡμῖν παράδοξοι, οὗτοι οἱ ἔπαινοι τῶν οἰκονομικῶν καὶ φρολογικῶν μέτρων, οὔτε τὰ ἐγκώμια τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Καὶ ταῦτα πάντα μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ πέσῃ ὁ Δεληγιάννης καὶ νὰ μὴν ἔλθῃ ὁ Τρικούπης. Αἰσχρὸν εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀσυνειδησίας. Θὰ ἦνε βλάξ τις ἐὰν θελήσῃ ἔσω καὶ πρὸς σιγμὴν νὰ πισεύσῃ ὅτι ὁ Κουντουριώτης θὰ μᾶς δώσῃ τὰ Ἰωάννινα. Οἱ Τούρκοι ἔχουσι τὴν ἀπάντησιν ἐτοιμῆν. Ἀναγνώσατέ την: Συνίσταται εἰς τρεῖς μόνας λέξεις, ἄνδρες, ὅπλα καὶ χαρὰ κώματα. Ἐὰν ἔχητε ν' ἀντιτάξῃτε τὸ ἀνάλογον, ἔχει καλῶς, ἄλλως ἀναστείλατε τὴν ὀρμὴν Σας· καὶ οἱ μὲν ἄνδρες συγκεντρωθῆτε περὶ τὸ μέγα Σουλτανικὸν παράσημον μετὰ τὸ ὁποῖον παρεσημοφρήθη ὁ γενναῖος ἡμῶν πρέσβυς· αἱ δὲ ἑλληνίδες θεωρήσατε ἑκθαμβοὶ τὰ πολύτιμα δῶρα τῆς κ. Κουντουριώτη. Τοῦτο εἶνε κέρδος καθαρὸν καὶ ἀναμφισβήτητον. Εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἀπέκειται νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν ἀξίαν τῶν τοιούτων δῶρων, εἰς δὲ τὸν κ. Δεληγιάννην νὰ τὰ ἐκλαμβάνῃ ὡς ἀρραβῶνα τῶν Ἰωαννίνων. Ὁμολογῶ ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ κρατήσῃ τις τὴν ἀγανάκτησιν ἀπέναντι τῶν τοιούτων ἐμπαιγμῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκέρδησαν θετικῶς ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κουντουριώτη, ἃς ἰδῶμεν ἤδη τί ἐκέρδησαμεν καὶ ἡμεῖς. Δὲν χρειάζεται μεγάλη ἀντίληψις διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὰ κέρδη μας. Πρῶτον μέγα κέρδος διὰ τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὰ ἐγκώμια τῶν κοχλιῶν καὶ τῶν οἰκονομολόγων Ἀθηναίων εἶνε ἡ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία, τῆς ὁποίας τὴν ἀξίαν μόνον οἱ τυφλοὶ δὲν βλέπουσι· δεύτερον δὲ καὶ τρίτον καὶ τέταρτον, εἰσὶν οἱ φόροι οἱ

τικὴν ὀργάνωσιν δὲν πρέπει τις νὰ προσδοκᾷ ἐκ τῶν αὐτοσχεδίων ταγμάτων, ἅτινα ἀνακηδῶσιν ἐκ τῆς γῆς. Ἄλλ' ἡ πάνδημος αὐτὴ ἐξέγερσις περιάγει οὐχ' ἤττον τὴν σερβικὴν στρατηλασίαν εἰς θέσιν κρείσσων.

Καὶ ταῦτα μὲν γράφουσιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ἀγῶνος, ἡ δὲ Τεργεσταία ἡμέρα ἐπάγει τὰς ἐπομένους ὁρὰς παρατηρήσεις περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἤττης τῶν Σέρβων: Ὁ ὀνομαστὸς Αὐστριακὸς Στρατάρχης Μοντεκούκουλης ἔλεγεν ὅτι ὁ κενὸς στόμαχος τῶν στρατιωτῶν, ἐν καιρῷ μάχης, εἶναι προάγγελος θεαίας ἤττης. Ἄνδρες μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς πείνης, δὲν δύνανται νὰ πολεμήσωσιν ἐρρωμένως, ὅσον καὶ ἀν' ὑποθεθῶσιν γενναῖοι καὶ μεγαλόψυχοι. Τοῦτου ἕνεκα, ὁ ἐπιστιτισμὸς τοῦ στρατοῦ δέον νὰ ᾖ τὸ κυριώτατον τῶν προισταμένων αὐτοῦ μέλημα. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅποσοι στρατοὶ κατεστράφησαν δι' ἔλλειψιν τῶν ἐπιτηδείων ἢ ἀρχαία καὶ ἡ νέα ἱστορία ἐρίθει πλείστον ὄσων ἐπεισοδίων, ἐν οἷς στρατιῶται ἀκατάβλητοι ἐν ταῖς μάχαις, κατεβλήθησαν ὑπὸ γλίσχρης ἢ φαβλῆς σιτήσεως. Οἱ Σέρβοι δὲν εἶχον μόνον χειριστὸν πεζικὸν καὶ χειριστὸν πυροβολικόν, ἀλλὰ καὶ χειριστὸν σιτισμὸν. Ἐλλείψει κανονικῆς ἐπιμελητείας, ἕκαστος στρατιώτης ἐκόμιζε μεθ' ἑαυτοῦ ξηρὸν ἄρτον καὶ τεμάχιον τριχέτου χοιρέλου κρέατος· οὐδὲν λοιπὸν θαυμαστὸν ἐὰν οἱ ταλαίβοροι ὀπλίσταντο κακῶς καὶ ἀνεπαρκῶς ἐσιτισθῶσαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, διήλθον δὲ πολλὰς ὥρας νήσκειαι καὶ βουλιμιῶντες, δεινῶς πρὸς τοὺς ταλαίπωρους καὶ ὑπὸ τοῦ ψύχους ἔτι πεντακάσιοι Σέρβοι στρατιῶται παρεδόθησαν σχεδὸν εἰπὲν λεηλοκτονημένοι εἰς τοὺς Βουλγάρους, εἶναι ἴσως ὑπερβολὴ ἄλλῃθις ὁμοίως ὅτι εἰς τὴν ἐσπευσμένην τῶν Σέρβων ἀποχώρησιν συνέταξε πρόσταγμα κατ' ἐξουσίαν ἢ τῶν ἐπιτηδείων ἀπορία. Ἡ στρατηγικὴ σύνεσις τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Βουλγάρων ἢ ἀνδρῶν εἶναι ἄξιαι μύρων ἐπαίνων, ἀλλὰ θεαίως αὐταὶ καὶ μόναι δὲν θὰ ἤρκοιεν πρὸς κατατρόπωσιν τῶν Σέρβων ἐὰν μὴ προσήρχετο ἐπίκουρος ἢ τῶν τριφῶν σπάνις· ἄλλως δ' ἐγένετο κ' ἐνταῦθα καταφάνης ἢ ἀπρονοησίας τοῦ σερβικοῦ ἐπιτελείου, νομίσαντος ὅτι ἤτο περιττὸν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς διατροφῆς τῶν στρατιωτῶν, ἀφοῦ οὗτοι ἐντὸς πέντε ἢ ἐξ ἡμερῶν ἔμελλον νὰ κατασκηνώσῃ πανηγυρικῶς ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Σόφιας. Καὶ ὁμοίως ὅποια τύχης στραφῆ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν! Οἱ χθὲς καὶ πρόφην εὐέλπιδες Σέρβοι ἐπανέρχονται εἰς τὰ ἴδια περιλήπου καὶ κατηχουμένοι, οἱ δὲ χθὲς καὶ πρόφην κακοδαίμονες καὶ ἐπὶ δειλοψυχίας δυσφημούμενοι Βούλγαροι ἐλαύνουσι νικητὰ καὶ τροπαιοῦχοι ἐπὶ τὰ σερβικὰ σύνορα. Ἐὰν τὰ ἀπροσδοκῆτα καὶ φρενὰ μαθήματα τοῦ ὀλιγοήμερου βουλγαροσερβικοῦ ἀγῶνος χρησιμεύσωσιν ὅπως οὖν εἰς φωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν Ἑλλάδι στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τοῦτο θὰ ᾖ τὸ μέγιστον τῶν εὐτυχημάτων. Ἡ ἤττις τῆς Σερβίας ἄς διδάξῃ τὴν Ἑλλάδα τίνε τρόπῳ καὶ τίνε μεθόδῳ πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ πολιτικῶς τε καὶ στρατιωτικῶς ἵνα μὴ ὑποπέσῃ εἰς τὰ αὐτὰ σφάλματα καὶ ἐπομένως ἵνα μὴ κινδυνεύσῃ τὸν αὐτὸν κίνδυνον, ἵνα μὴ ὑποστῇ τὴν αὐτὴν συμφορὰν καὶ τὸ αὐτὸ ὄνειδος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ νόμος περὶ ἀνανεώσεως ἢ πληρωμῆς τῶν μέχρι τέλους ὀφειλομένων ἐσόδων, ἔχει ὡς ἐξῆς: Πρὸς ἄτοκον πληρωμὴν ἢ ἀνανέωσιν τῶν ἐν τῷ νόμῳ 714' τοῦ 1881 σημειούμενων χρεῶν χορηγεῖται προθεσμία μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1886.

Ἡ πρώτη δόσις πληροῦται τοῖς μετρητοῖς πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὁμολογιῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ δόσεις τὴν α' Ὀκτωβρίου ἕκαστου ἔτους, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τῆν α' Ὀκτωβρίου 1886 διὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ἀνανεωθησόμενα χρέη.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἀνανεωθησομένων ἢ πληρωθησομένων χρεῶν ἕκαστου ὀφειλέτου ἐκπίπτουται.

5 0)0 ἐὰν ἡ ἀνανέωσις ἢ πληρωμὴ γίνῃ μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1886.

4 0)0 ἐὰν ἡ ἀνανέωσις ἢ πληρωμὴ γίνῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886.

Ἐξ ἕκαστης δὲ δόσεως χρεῶν, ἀνανεωθέντος μέχρι τέλους Ἰουνίου 1884 ἢ ἀνανεωθησομένου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ἐκπίπτουται 4 0)0 ἐφ' ὅσον αἱ δόσεις δι' αἱ ὑπεγράφησαν ὁμολογιαί, ἀνάγονται εἰς τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1880 καὶ ἐφεξῆς, ἐὰν καταβάλλωνται εἰς τὸ ταμεῖον οὐχὶ βραδύτερον τῆς α' Ὀκτωβρίου ἕκαστου ἔτους.

Τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου καταλογίζομενα ἔλλειμματα διαχειρίσεως δημοσίων ὑπολόγων, εἴτε ἐκ λογιστικῶν προσκομμάτων εἴτε ἐκ χρηματικῆς ληψοδοσίας ἀνάγονται εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἢ διαχειρίσεως.

Πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 1 τοῦ νόμου 70 ΑΔ' τοῦ 1834 ὀριζομένων ἐσόδων, τῶν βεβαιωθησομένων μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1886 παρέχεται προθεσμία ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως τοῦ ταμείου.

Ἀπίστου διαχειρίσεως χρεῖα θεωροῦνται τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ διαχειριστῶν, ὧν ἡ ἀπίστος διαχείρισις ἐβεβαιώθη διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ὀριστικοῦ βουλευμάτος δικαστικοῦ συμβουλίου πλημμελειδικῶν ἢ ἐφετών.

Αἱ ὀφειλόμεναι δόσεις, αἱ σχηματισθεῖσαι πρὸς ἀνανέωσιν χρεῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1851 δι' ἀνάμει τοῦ νόμου ΣΑΒ' τοῦ 1853 ὑπάγονται εἰς ἀπάλειψιν, κατὰ τὸ ἀρθρῶν 2 τοῦ νόμου 70 ΑΔ' τοῦ 1881.

Μετὰ τὴν ἀποφασιστικὴν τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς συμβουλῆς ὑπογράφεται ἡ ἰδέα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς διοριζομένων μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἐπιτροπείας καὶ ζητεῖται ἡ πραγματοποίησις τῆς διὰ παντοίων συνανοήσεων καὶ ποικίλων συνδυασμῶν. Ἐἰς γνωστον, δύο τῶν μελῶν τῆς πενταμελοῦς ταύτης λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ὀνομάζονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐκπροσωποῦσιν οὕτω τὰ δημοτικὰ συμφέροντα καὶ τὴν πόλιν ἐν γένει, τὰ δύο ἕτερα διορίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ κ. Νομάρχης αὐτοδικαίως ἀποτελεῖ μέλος τῆς ἐπιτροπείας ταύτης καὶ προεδρεῖται αὐτῆς. Γνωστὸν ἐπίσης εἶναι ὅτι ἐν γὰρ τῷ παρόντι μέλη ἐκ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰσὶν οἱ κ. κ. Θάνας Κανακάρης, καὶ Πάνος Ἀλεξόπουλος ἢ Κραβαριώτης. Εἴπομεν ὅτι μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ἐν τῷ δημοτ. συμβουλίῳ τεταίνεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν μελῶν τούτων, διότι τὴν πράξιν ταύτην θεωροῦμεν καὶ ματαίαν καὶ ἐπιζημίαν καὶ ὑποπτον, ὡς τριακτὴν δὲ θεαίως θὰ χαρακτηρήσῃ αὐτὴν καὶ ἡ νομῶν μερὶς τῆς πόλεως. Οὐδὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ παρομοίαν πράξιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, διότι μέχρι τοῦδε, ἐν ὑποθέσει ἀρκετὰ εὐαίσθητῳ, οἷα ἡ λιμενικὴ, τὰ δύο ἀνωτέρω μέλη οὐ μόνον οὐδεμίαν ἔδωσαν ὑπόνοιαν ὀλιγωρίας τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τὸναντίον πολλὴν ἐπεδείξαντο ζῆλον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν καὶ σταθερότητα χαρακτῆρος ἀξίειπαινον καθ' ὅλας τὰς κρίσιμους στιγμὰς τοῦ περιλαλήτου λιμενικοῦ ζητήματος καὶ ἐγένοντο οὕτω ἄξιοι τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ διανοουμένη ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς ἀξιότιμους τούτους συμπολίτας ἡμῶν, δεικνύει ὅτι ἀποστέργει τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργεσίαν τῶν, ὅπερ δὲν εἶναι οὔτε συμφέρον, οὔτε ἠθικόν, διότι ὁ τόπος στέργει αὐτὴν καὶ πολλακτὴς τὴν ἐπεδοκίμασεν. Ἐὰν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἔχει ἄλλας ἰδέας περὶ τῆς διευθετήσεως τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, καὶ θέλει νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτάς δι' ἄλλων μελῶν, δὲν γνωρίζομεν, γνωρίζομεν μόνον ὅτι τοιαύτη ἀντικατάστασις εἶναι ὑποπτος καὶ δέον νὰ μὴ πραγματοποιηθῆ. Ἐὰν καλῶς ἐξετάσωμεν οὐδε-

τὰ καθήκοντά των τὰ μέλη ταῦτα, καὶ θεαίως καλῶς τὰ ἐπετέλεσαν, ἡ ἀντικατάστασις εἶσιν κακὴ ἀμοιβὴ εἰς ἀμισθον ὑπηρεσίαν καὶ ἀνηθικότης περὶ τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν· ἐὰν δὲ τὸναντίον ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν τὰ λιμενικὰ συμφέροντα παρεβλάβησαν κατὰ τινα τρόπον ἢ κινδυνεύουσιν, ἄς ὀρισθῶσιν ἐν τῷ δημοτ. συμβουλίῳ αἱ αἰτιώσεις αὐταὶ καὶ δι' πεισθῶσιν οἱ κ. κ. δημοτικοὶ σύμβουλοι περὶ τοῦ ὑποστατοῦ αὐτῶν, ἄς ἀντικαταστήσωσι τοὺς ἀπίστους ἢ ὀλιγῶρους ἀντιπροσώπους τοῦ δήμου. Ἐφ' ὅσον ὁμοίως ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει τοῦ τόπου τὰ δύο ἀνωμέλη τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς οἱ κ. κ. Κανακάρης καὶ Ἀλεξόπουλος, ἀποτελοῦσιν ἐγγύησιν ἀσφαλῆ περὶ τῆς ἐντίμου καὶ συμφερούσης διεξαγωγῆς τῆς λιμενικῆς ὑποθέσεως καὶ ἀποτελοῦσι τοιαύτην ἐγγύησιν, ἢ περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν ἐνεργεῖα εἶναι ὑποπτος καὶ ἀποκρουστέα. Ποίος εἶναι ὁ εἰς ἐκ τῶν μελῶν καὶ ποῖος ὁ ἕτερος ὧν ἡ ἀντικατάστασις ζητεῖται, δὲν εἶναι, φρονούμεν, ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν ἡμεῖς. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ μιμῆται καὶ ἐν τούτῳ τὰς κυβερνήσεις, αἵτινες κρίνουσιν ἀναγκαῖον ν' ἀντικαθιστῶσι κατὰ πᾶσαν ὑπουργικὴν μεταβολὴν καὶ τὰ παρ' αὐτῶν διοριζόμενα μέλη τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς νὰ κατεῖχον καὶ ταῦτα ἐμπιστευτικάς θέσεις, εἰ ὡς νὰ ἐδίδωντο ἀμισθοὶ ὑπηρεσίαι ὡς ρουσφέτια. Ἀφ' ἧς γίνεται τοῦτο παρὰ τῶν ὑπουργείων, καὶ αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ, αἵτινες μόνον βάρη παρέχουσι τοῖς ἀναλαμβάνουσιν αὐτάς, ἐξέπεσαν ἐκ τῆς ὑπολήψεως τῶν τιμίων ἀνθρώπων καὶ ἐγένοντο ὑποπτοι. Ἐὰν δὲν ἐζητοῦντο αἱ θέσεις αὐταὶ μετὰ φορτικότητος, δὲν θὰ παρήγοντο παρὰ τῶν ὑπουργῶν οἵτινες οὐδὲ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν γνωρίζουσιν ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δεκτικαὶ ἐκμεταλλεύσεως· διὰ νὰ ζητῶνται δὲ μετὰ φορτικότητος θέσεις αἵτινες μόνον βάρη καὶ καθήκοντα συνεπάγονται καὶ οὐδεμίαν νόμιμον ἀμοιβήν, σημαίνει ἢ ὅτι ὁ ζητῶν κατέχεται ὑπὸ ἰσχυρᾶς ἐπιθυμίας νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν τόπον, καὶ νὰ γίνῃ ὀφελίμος αὐτῷ διὰ τῶν εἰδικῶν γνώσεων καὶ τῆς δραστηριότητός του, ἢ ὅτι εἰθυμεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς θολὰ ὕδατα. Τὸ ἐφ' ἡμῖν πιστεύομεν μᾶλλον ὅτι πάντες οἱ ζητοῦντες διὰ μέσων καὶ παντοίων μεσιτειῶν νὰ καταλάβωσι παρομοίαν ὑπηρεσίαν εἰσὶ φιλόδοξοι μᾶλλον ἢ πονηροί· οὐχ' ἤττον ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄλλοι οἵτινες τὴν ἐναντίαν ἔχουσι γνώμην καὶ ἐκ τούτου εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ ἐξέπεσαν ἐκ τῆς ὑπολήψεως τῶν τιμίων ἀνθρώπων καὶ ἐγένοντο ὑποπτοι. Τὸ σύστημα τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῶν δημοσίων λειτουργικῶν δὲν πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ ἢ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ, καὶ θεαίως δὲν θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ χάριν τῆς ἰδίας τιμῆς.

— Λέγεται ὅτι ζητεῖται ἢ ἀντικατάστασις τῶν δύο μελῶν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἵνα εἰσθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ὁ ἐπ' αἰσίοις δημαρχεῶν κ. Δ. Πατρινός, ὑπεβλήθη δὲ καὶ πρότασις τοιαύτη ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ὁ κ. Δ. Πατρινός ἐὰν θέλῃ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του καὶ εἰς ἄλλον κλάδον τῶν κοινῶν συμφερόντων, δὲν εἶναι θεαίως ἀξιοκατάκριτος· ἐὰν αἰσθάνηται ἑαυτὸν ἱκανὸν νὰ ἐπαρκῆσῃ καὶ εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας πλὴν τῆς δημοτικῆς τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν ἀκαταπόνητον αὐτοῦ δραστηριότητα καὶ δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῇ δι' αὐτό. Ὁ κ. Πατρινός ὁμοίως διὰ τῆς ἐπιθυμίας του ταύτης μαρτυρεῖ ὅτι δὲν θέλει νὰ σώσῃ ἑαυτὸν ἐξ οὐδενὸς ἀτόπου ἐξ ἐκείνων ἅτινα ὑπέπεσαν ὁ προκατόχος του ἐν τῇ δημοτικῇ ἀρχῇ. Ὅλοι γνωρίζομεν πόσον ὁ προκατόχος τοῦ κ. Πατρινοῦ κ. Κανακάρης κατεκρίθη ἐπὶ ταῖς συγκεντρωτικαῖς τάσεσιν αὐτοῦ, παρ' ὅλων καὶ ἰδίως παρὰ τῶν φίλων τοῦ νῦν Δημάρχου· ὅλοι κατεκρίναμεν τὸν κ. Κανακάρην ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς οἰκείοις του ἤθελε νὰ συγκεντρώσῃ πᾶσαν τοπικὴν ἀρχὴν καὶ πᾶν ἀξίωμα, ἢ δὲ ῥοπή αὐτοῦ αὕτη ἐγένετο τὸ σημεῖον τῆς κατ' αὐτοῦ...

νομίζαμεν ότι τὸ πάθημα τῶν προκατόχων του, θὰ ἐγένετο μάθημα τῷ κ. Πατρινῷ, δυστυχῶς δὲ μὴ βλέπομεν ἐν αὐτῷ ὑποκίπτει εἰς τὰ ἴδια λάθη καὶ παρασκευάζει εἰς ἐαυτὸν τὴν ἴδιαν τύχην. Τοὺς ἀντιπάλους ἡμῶν οφείλομεν νὰ ὑπερτερῶμεν, ἀπομιμούμενοι τὰς καλὰς αὐτῶν πράξεις καὶ ἀποφεύγοντες τὰς κακάς.

— Ἡ πόλις ἡμῶν ὠρίσθη ἔδρα τοῦ ἐνάτου συντάγματος τοῦ πεζικοῦ ἢ διοικήσεως αὐτοῦ ἀνετέθη εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην Ἄθαν. Βελλόπουλον, ὑποδιοικήτης αὐτοῦ διορίσθη ὁ ἀντισυνταγματάρχης Γεώρ. Κακλαμάνος. Τὰ τάγματα τοῦ συντάγματος τούτου θὰ διοικῶνται ὑπὸ τῶν ταγματάρχων Ζυγουράκη, Παναγ. Ντεντάκη, Γεωρ. Σταυρογεωργιάκη καὶ Ὁθ. Παπαγιάννου.

— Εἰς τὸν ταμίαν τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς περιθαλψίν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστρατευθέντων συμπολιτῶν μας, ἀπέστειλαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην δρ. 150 οἱ κ.κ. Δ. Σταμάδος καὶ Υἱός.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 24 ἰστμ. ὁ ἱεροκῆρυξ τοῦ Νομοῦ ἡμῶν κ. Ἀνθυμὸς Ἀναγνωστόπουλος θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ».

— Πλὴν τοῦ λαχείου ὅπερ ἐτοιμάζει ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» ἢ ἐνταῦθα οἰκία ἐπιτροπεία τῶν Κυριῶν ἐργάζεται ἤδη καὶ ὑπὲρ τῆς συγκροτήσεως συναυλίας, εἰς ἣν θὰ μετὰσχωσιν δεσποινίδες ἐκ γνωστῶν καλλίστων οἰκογενειῶν.

— Ἐν θαθεῖ γῆρατι ἀπέβλωσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης Κανέλλος Σκεόπουλος, εἰς τῶν πρώτων οἰκιστῶν καὶ ἐμπόρων τῆς πόλεως ας. Ὁμοίως τὴν προχθὲς τετάρτην ἀπέβλωσε ἡ δὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ συμπολίτης ἡμῶν Χρῆστος Παλαιολόγος ἄρχαιος δικαστικὸς ὑπάλληλος. Οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ πολυάριθμοι φίλοι του τὸν πρὸςπεμψαν εἰς τὸν τάφον μετὰ πολλῶν ἐνδείξεων συμπαθείας καὶ ἀγάπης.

— Ἦδη ὁπόταν συνεκομίσθη σχεδὸν ὁ ἐλαϊόκαρπος τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας παρατηροῦσιν οἱ δυστυχεῖς κτηματῆται τὴν φθορὰν εἰς ἣν εἰχονέπενέγει ἐπὶ τοῦ καρποῦ καὶ τῶν δένδρων οἱ κλέπται. Πολλοὶ τῶν ἰδιοκτητῶν προλήφθησαν εἰς τὴν συκομιδὴν ὑπὸ τῶν κλεπτῶν, ἄλλοι δὲ εἶρον καὶ αὐτὰ τὰ δένδρα οἰκτρῶς κεκομμένα καὶ κατεστραμένα. Ἐντούτοις ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ συντηρεῖ ἀγροφυλακὴν καὶ πληρώνει ἀγροφύλακας.

— Εὐρίσκειται ἀκόμη διαθέσιμον εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐργοστάσιον τοῦ Ἀεριοφωτῶς χυμῶν ἡ λίπασμα καὶ οἱ θέλοντες ἐξ αὐτοῦ δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἀντὶ 30 φρ. χρυσῶν τὸν σάκκον, περιέχοντα 78 ὀκάδας, ποσὸν πρὸς λίπανσιν 1200 κλημάτων.

Κύριε Συντάκτα,

Ἡ ἀναγραφείσα εἰδήσις ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 17 λήγ. φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἦμα» καὶ ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερ. 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς φύλλῳ τῆς «Ἐφημερίδος» ἐστὶν ὅτι οἱ ἐν φυλακαῖς ῥίου κρατούμενοι, ἐκ συνεννοήσεως καὶ διὰ στάσεως θὰ ἐδραπέτευον ἐπιτιθέμενοι κατὰ τῆς φρουρᾶς δι' ὄπλων, ἅτινα οἱ φίλοι τῶν ἐκ Πατρῶν ἐπρομήθευον πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, οἵτινες ὅμως εὐτυχῶς συνελήφθησαν κομίζοντες ταῦτα, ὅχι μόνον δὲν ἔχετε ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ μετὰ πονηρίας ἔχει διαδοθῆναι λυπούμεθα, διότι ἐπίσημα δημοσιογραφικὰ φύλλα ἀναγράφουσιν ἐν ταῖς στήλαις τῶν οὐσιωδῶν εἰδήσεων, ἄνευ προηγουμένης βεβαιότητος περὶ τῆς ἀληθείας, εὐρίσκονται δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ διαψεύδουσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πᾶσαν τοιοῦτου εἶδους εἰδήσιν· προσηυξήθη δὲ ἡ λύπη μας ἐπὶ μᾶλλον, διότι γνωρίζοντες τὴν τε ἱκανότητα ὡς καὶ τὸ ἐπιβλητικὸν τοῦ χαρακτήρος τοῦ νῦν φρουράρχου ῥίου, δὲν ἠλπίζομεν ὅτι ἠθελεν γίνεαι ἀποδεκτὴ τοιαύτη εἰδήσις πρὸς δημοσίευσιν· ἂν δὲ ἐλάμβανε χώραν τοιοῦτόν τι, ἔχομεν πεποθήσαν ὅτι ἡ δεξιότης ἦν εἰς ἄλλας περιστάσεις, ὡς γνωστὸν, ἐπεδείξατο ὁ ἀνωτέρω κ. φρουράρχος, δὲν παρημέλει καὶ κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν.

Διαψεύοντες διαρρήδην ταύτην, παρακαλοῦμεν καὶ τὰς ἄνω συντάξεις ὅπως διαψεύσωσιν τὴν ὁλοῦς ἀνυπόστατον εἰδήσιν τῶν.

Διατελῶ μετὰ τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεως.

Πάτριαι 20 Ν/βρίου 1885.

Δ. Μουρτίδης.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παντανάσσης ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῷ Ναῷ ἐπικρατούσαν πρότερον ἀταξίαν καὶ τὸν θόρυβον ἕνεκα τῆς πληθῆος τῶν τῆς ἐνορίας παιδῶν, πάντων σχεδὸν μηδεμιᾶς τυγχάνοντων ἀνατροφῆς καὶ ἐπιβλέψεως ὑπὸ τῶν ἐαυτῶν γονέων, οὕνεκα πολλάκις τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου ἠναγκάζοντο νὰ ἐκτελῶσι χρεῖα ἀστυνομικὰ ἐν τῷ Ναῷ καὶ τὴν νῦν ἐπικρατούσαν ἄκραν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θείας μυσταγωγίας, χάρις εἰς τὴν ἀκάματον δραστηριότητα καὶ τὴν ἀοκνον ἐπιβλέψιν τοῦ τὴν ἐνταῦθα παιδονομίαν διευθύνοντος κ. Λεωνίδα Ἀνδρέου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν, τακτικώτατα καὶ ἀνελλιπέστατα παρόντων πάντοτε ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐπιτηρούντων τοὺς παιδας ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Θεωροῦν ὅτι οφείλει νὰ ἐκφράσῃ αὐτοῖς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ τὴν ἐαυτοῦ εὐγνωμοσύνην καὶ ἐκκαύση ἐπὶ μᾶλλον τὸν ζῆλον αὐτῶν καὶ πρὸς μίμησιν παρορμήσῃ.

Ἐκφράζει τῷ διευθύνοντι τὴν ἐνταῦθα παιδονομίαν κ. Λεων. Ἀνδρέου καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν τὴν ἄπειρον αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην καὶ εὐαρέσκειαν, ἐπὶ τῇ ὑπ' αὐτῶν κατορθωθεῖσῃ ἀπαλλαγῇ τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀπὸ τοῦ τέως ἐπικρατούσης θορύβου καὶ ἀταξίας κατὰ τὴν τέλει τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῇ ἐν γένει ἀφοσιώσει αὐτῶν εἰς τὸ καθῆκον.

Δημοσιευθῆτω τὸ παρὸν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων ἐφημερίδων.

Ἐν Πάτριας τῇ 13 Νοεμβρίου 1885.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον

Θ. Συριόπουλος

Ἀ. Παλπαγαγόπουλος (οἰκονόμος)

Ἀρισ. Καραβάς

Ν. Π. Κορύλλος.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτη.

Διὰ τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ε. ε. ἀναφορᾶς ἡμῶν, κατηγγελάμεν πρὸς τε τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν μήπω παρητημένον καὶ εἰς Ἀθήνας διατρίβοντα τότε Ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν καὶ Ἡλείας, διαφόρους παρεκτροπὰς ἐνὸς τῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἱεροῦ ναοῦ ἐφημερίων, ἀναρμόστους ὅπως πρὸς τὴν θέσιν αὐτοῦ, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ λίαν σκανδαλώδεις καὶ βλαβερὰς τιμωρίας ἀξίας. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην διηύθυναν, ἢ τε ἱερὰ Σύνοδος καὶ καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος πρὸς τὸν ἀναπληροῦντα τότε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἱερέα, μετὰ παραγγελίας ἵνα ἐνεργήσῃ τὴν δέουσαν ἀνάκρισιν καὶ ὑποβάλλῃ τὴν σχηματισθεῖσάν ἐν δικογραφίᾳ, διὰ τὰ παρητηρῶ. Μέχρι τοῦδε ὅμως οὔτε ὁ ἐν λόγῳ ἀρχιεπισκοπικὸς ἐπιτροπὸς, οὔτε ἡ διαδεξαμένη αὐτὸν ἐπιτροπὴ ἐνήργησάν τι, καίτοι ἐπανελημμένως ὑπεμνήσθησαν καὶ παρεκλήθησαν ὑπ' ἡμῶν προφορικῶς καὶ ἐπαγγελίας ἔδωκαν, ὁ δὲ καταγγελλθεὶς ἱερεὺς ἀπεθρασύνθη ἐκ τῆς ἀτιμωρησίας καὶ κατέστη μάλιστα καὶ φόβητρον τῶν λοιπῶν συναδέλφων του. Καταγγέλλοντες σήμερον, διὰ τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν τὴν μονοῦ μεροληπιτικὴν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς διαγωγὴν, εὐελπιστοῦμεν ὅτι μνησθήσεται τέλος τοῦ ἐαυτῆς καθήκοντος. Ἄν ὅμως καὶ νῦν καφεύσῃ, ἐπανελευσόμεθα σαφεῖς καὶ κατηγορηματικοὶ ὡς ἔδωκεν

δεῖ καὶ ὅπως δεῖ ἀνενεχθῆσόμεθα καὶ μὴ πρὸς βάρος τῆς.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον Παντανάσσης

Θ. Συριόπουλος. Ἀρ. Καραβάς.

Ν. Κορύλλος.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1831.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω ὑμᾶς, ὅτι ὁ κ. Ἀντώνιος Δ. Βρατζαφόλης πράκτωρ ἐν Πάτριας τῶν «Γενικῶν Ἀσφαλειῶν Τεργέστης, παρεχώρησεν εἰς ἐμὲ, τῇ συναινέσει τῆς ἐταιρίας τὴν διευθύνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Πρακτωρείου διὰ τοὺς κλάδους Ἀσφαλειῶν πυρὸς καὶ ζωῆς μὴ ἐπιτροπομένου ἕνεκα τῶν ἀπασχολήσεων νὰ ἐξακολουθήσῃ διευθύνων τὰς ἐργασίας τῶν δύο τούτων κλάδων.

Τῷ ἄνω ρηθέντι κ. Βρατζαφόλῃ μένει ἐμπεπιστευμένη, ὡς τὸ πρόσθεν, ἡ διευθύνσις τοῦ πρακτωρείου τῶν «Γενικῶν Ἀσφαλειῶν» διὰ τὰς ἑταίριας ας α σ α φ α λ ε ι ᾶ ς.

Ἐν Πάτριας τὴν 1 Ν/βρίου 1885.

Βικέντιος Φ. Κούρσης

Πράκτωρ τῶν ἐν Τεργέστη «Γενικῶν Ἀσφαλειῶν»

(Κλάδος πυρασφαλειῶν καὶ ζωῆς.)

(Γραφεῖον, ὁδὸς «Αἰγίου», Οἰκία Κούρσης.)

ΟΙΝΟΣ

τριῶν ἐτῶν ἀρίστης ποιότητος

ἡ ὀκά 1, 20/100.

Πρώτην φοράν θέλει πωληθῆναι ἐντόπιος οἶνος ἐπιτυχῆς κατὰ τε τὴν γεύσιν καὶ τὸ ἀρωματικὸν αὐτοῦ.

Πέταλα. — Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι ἐν Πάτριας συνεστήθη ἀποθήκη πετάλων ἵππων καὶ ἡμιόνων προερχομένων ἐκ τοῦ ἀτμομηχανικοῦ ἐργοστασίου Κερκύρας καὶ πωλοῦνται πρὸς 60 λεπτά νέα ἐκάστην ὀκάν.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταιθήτωσαν εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐταιρίας Κρεμίδας καὶ Μπρεττάουερ.

ΕΛΛΙΟΝ Ὀνίσκου (Μουρούνας) πρωτίστης ποιότητος, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ὁσμῆς, γνησιώτατον καὶ πρόσφατον, ἐκομίσθη καὶ πωλεῖται παρὰ τῷ φαρμακείῳ Κ. Καλυδωκᾶ.

Εἰς τὸν βουλόμενον δίδεται υεῖγμα τούτου.

Ἐποροῦπάλληλος κάλλιστα κατηρτισμένος γνωρίζων διπλογραφίαν, λογιστικὴν, τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν, ζῆτεῖ θέσιν παρὰ τινὲς ἐνταῦθα ἐμπορικῶν καταστήματι. Δίδει καὶ παραδόσεις διπλογραφίας. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».